

Mezi léty 1939- 1945 se zcela změnilo postavení Německé Karlovy univerzity. Její český protějšek byl uzavřen a NKU sama ztratila své nezávislé postavení a své výsady. Během válečných let bylo univerzitní dění přísně kontrolováno říšským ministerstvem pro vědu, výchovu a osvětu a od roku 1940 i osobou kurátora vysokých škol. Do běhu pražské NKU zasahoval i Úřad říšského protektora a místní služebna SD. Německá Karlova univerzita byla nositelkou nacistické myšlenky a na její půdě se těmto idejím dával vědecký rozměr. Proto byla v říjnu 1945 zrušena a jedinou pokračovatelkou tradice středověké Karlovy univerzity se stala její česká odnož.

SS- Hauptsturmführer Hans Joachim BEYER byl představitelem mladých politicky aktivních vyučujících, kteří byli na pražskou Německou Karlovu univerzitu povoláváni z Říše, aby se zapojili do výzkumu a výuky nových oborů, které byly v souladu s nacistickou ideologií na univerzitách zaváděny.

Kromě výuky oboru Národy a národnosti a práci v Nadaci Reinharda Heydricha, zaměřené opět na národnostní otázky, se věnoval i mapování nálad mezi svými kolegy. Výsledky svého pozorování předával šéfu pražské pobočky SD W. JACOBIMU, který je předával na sekretariát Úřadu říšského protektora, odkud bylo rektorovi NKU doporučeno jak má jednat v určitých personálních otázkách.

Této funkce využíval k očerňování svých kolegů, kteří by mu mohli bránit v univerzitní kariéře. Tak se dopracoval z docenta, který do Prahy přišel na jaře roku 1942 až na řádného profesora, který byl v listopadu 1944 jmenován děkanem filozofické fakulty.